

FECSKE CSABA

Utazók

*anyókák utaznak ágyon
nekik az élet már szégyen
senki sem érti meg őket
a fáradt útutazókat*

*haláluk nem leszen pörré
csöpp testük változik porrá
kialszik nem kormoz rácsos
bordáik mögött a mécses*

*mindahány mennyei telkű
az ima sose volt alku
páráként lebben a lelkük
Tejúton porzik a talpuk*

A levegő falára

*az érzések miket
a sejtek szőnek
a másiktól mindig
bevéreződnek*

*idegek drótjai
futnak a testbe'
kélj és kín világít
Istent keresve*

*van-e valami szép
a pusztulásban
önmagamat évek
mélyére ástam*

*így védekezem nem
tudom mi ellen
szinte lubickolok
a félelemben*

*rettentő terheket
kellett cipelnem
csoda-e hát ha oly
sokszor elestem*

*a nemlét nyugalmát
vissza nem sírom
nevem a levegő
falára írom*